

In memoriam Predrag Belić SJ (1919.–2003.)

Marko MATIĆ*

Dva dana prije blagdana Male Gospe, uoči svoje 65. obljetnice redovništva, prve subote 6. rujna 2003. u 84. godini života i 56. godini svećeništva umro je s osmijehom na licu u Zagrebu na Jordanovcu o. Predrag Belić, isusovac, umirovljeni profesor na Filozofsko–teološkom institutu Družbe Isusove u Zagrebu.

Obradovao je svijet svojim rođenjem u Đakovu na blagdan sv. Florijana 4. svibnja 1919. godine, u vrijeme kad su đakovački vatrogasci svirajući išli u crkvu da zahvale zaštitniku što im je sačuvao grad od požara.

Godine života, redovništva i svećeništva proveo je u Đakovu (11 godina), Travniku (10), Zagrebu (41), Dubrovniku (12,5), Beogradu (2,5), Sarajevu (3), Rimu (3), i u Nürnbergu (1).

Nakon osnovne škole u rodnome mjestu i klasične gimnazije u Travniku, u dobi od 19 godina stupa 1938. u novicijat Družbe Isusove u Zagrebu, gdje u ratnim uvjetima pet godina kasnije završava filozofski trijenij (1940.–1943.). Vraća se u Travnik i radi dvije godine kao odgojitelj đaka u sjemeništu. Par mjeseci prije svršetka rata dolazi protiv svoje volje u Zagreb kao izbjeglica i u veljači 1945. započinje studij teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu, nadopunjujući neke predmete na isusovačkom Teološkom studiju u Palmotičevoj ulici. Godine 1947. postaje svećenikom. Budući da su propale sve nade da ode na specijalizaciju u Rim, završava licencijat teologije i doktorandski kurs na Katoličkom bogoslovnom fakultetu.

Od 1955.–1961. studira i diplomira opću povijest na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu. Godine 1965. odlazi napokon u Rim gdje na Papinskom istočnom zavodu stječe licencijat na povijesnoj sekciji istočnih crkvenih nauka. Prekida studij, vraća se u Zagreb, uz predavanja 1969. godine priređuje za tisak prvi svezak djela Miroslava Vanina »Isusovci i hrvatski narod«, napisavši veliki uvod i središnji brojne izvore i literaturu. Zatim odlazi u Rim gdje 7. srpnja 1971. brani doktorsku tezu na Istočnom zavodu pod naslovom »Katoličko jedinstvo južnih Slavena i Družba Isusova (I. dio: 1546–1597)«.

Nakon široke izobrazbe o. Predrag razvija i bogatu djelatnost kao profesor i pisac većinom na znanstvenom polju.

Predaje — u sjemenišnim srednjim školama u Travniku i Dubrovniku: grčki, latinski, hrvatski, francuski, vjeronauk, povijest i glazbu; na Filozofsko–teološkom institutu Družbe Isusove: istočno bogoslovlje, ekumensku propedeutiku, patrolo-

* Prof. dr. sc. Marko Matić, Filozofski fakultet Družbe Isusove, Zagreb.

giju, kršćansku arheologiju, liturgiku, povijest Crkve — opću i nacionalnu, povijest redova, a u novicijatu povijest Družbe Isusove; na Institutu Katoličkog Bogoslovnog fakulteta za kršćansku duhovnost u Remetama: duhovnost kršćanskog Istoka.

Piše — već kao dvanaestgodišnjak uređuje domaći obiteljski, šaljivi list *Bazenski pas*; kao prefekt đaka u Travniku uređuje zavodski list *Travnička pošta* (1943.–1945.) i izdaje prema njemačkom benediktincu Dominiku Johneru mali priručnik za gregorijansko pjevanje (1944.). Kao student druge godine teologije u Zagrebu napisao je na poticaj profesora o. Ivana Jägera 1946. godine okružnicu za svećenstvo zagrebačke nadbiskupije o pobožnosti Presvetom Srcu Isusovu, koju je svete uspomene ondašnji nadbiskup Alojzije Stepinac dva mjeseca prije uhićenja u potpunosti usvojio, potpisao i svojim svećenicima poslao. U isusovačkom časopisu *Život* prije rata objavljuje recenzije, prijevode papinskih dokumenata, prikaze ruske apologetike Julija Danzasa. Nastavlja kasnije od 1964. pa dalje u *Glasniku Srca Isusova i Marijina*, *Obnovljenom životu*, *Bogoslovskoj smotri*, *Službi Božjoj*, *Kačiću*, *Vjesniku Križevačke eparhije*, *Malom vjesniku DI*, *Hrvatskom biografskom leksikonu*, *Zbornicima Marioloških kongresa*, *Slovenski zgodovinski časopis*, *Gesuiti*, *Seminaria Ecclesiae Catholicae*, *Marienlexikon*, *Općem religijskom leksikonu* itd. Obrađuje većinom povijesne teme, istočno bogoslovlje, ekumenizam, mariološka pitanja, duhovnost kršćanskog Istoka itd.

Prevodi: dijelove istočnih otaca i bizantske crkvene himne, Opširna pravila sv. Bazilija Velikog, Teodora Studitu, Andriju Kretskoga — sve s grčkog originala.

Priređuje kao potpredsjednik Hrvatskog mariološkog instituta godinama program za Hrvatsku sekciju, sudjeluje aktivno na međunarodnim Mariološko–marijanskim kongresima u Zagrebu, Zaragozi, Quelvi, Kevelaeru, na Malti te na Međufakultetskim ekumenskim simpozijima.

Stupio je u Družbu Isusovu kako bi mogao raditi oko obnove kršćanskog jedinstva, po mogućnosti u SSSR–u, i patio je što mu se to nije ostvarilo. Sačuvao je u sebi ekumensku dušu, boljeli su ga razdori među Crkvama i narodima.

Po naravi mekan, plemenit, bezazlen, drag subrat, ugodan u zajednici, često nas je uveseljavao i često smo mu se nasmijali. Ostvarilo se ono što mu je davno jedan od poglavara rekao — da neće imati neprijatelja u životu. Otišao je s osmijehom na licu, a mi smo ostali osiromašeni; nedostaje nam i kao dragi subrat, i kao živa enciklopedija, i kao poliglot.